

MAGDEBURK A JEHO VÝCHODNÍ SOUSEDÉ V DOBĚ SVATÉHO VOJTĚCHA

Christian Lübke

Velká vzpoura Slovanů v roce 983 vedla k rozhodující změně ve vztahu k slovanským sousedům, žijícím na východ od Magdeburku. Do té doby se vztahy k východu vyvíjely od prvních zmínek o Magdeburku jako pohraniční město v roce 805 až do jeho povýšení na arcibiskupství v roce 968 s jistou kontinuitou. Skutečnost, že se zraky Magdeburku zaměřily hodně daleko na východ, lze doložit existencí kontaktů s kyjevskou kněžnou Olgou. Tyto kontakty se staly také podnětem k cestě pozdějšího magdeburského arcibiskupa Vojtěcha na Rus, která vedla přes Libici a představovala současně přelom v životě svatého Vojtěcha, který byl tehdy právě biřmován. V bezprostředním sousedství Magdeburku existovaly do roku 983 vedle

válečných konfliktů i těsné, ba dokonce osobní kontakty Otonů a saských šlechticů k členům slovanské honorace. V této fázi se od roku 948 vyvíjela jak církevní správa, tak i organizace marek. Vzpourou kmenového svazu Luticů bylo však toto snažení v roce 983 v oblasti na východ od Labe náraz přerušeno. Ota III. a jeho polští spojenci Měšek I. a Boleslav Chrabrý porazili rozhodujícím způsobem Lutice, kteří svůj pohanský kult pěstovali patrně souběžně ke konkurenčnímu křesťanskému náboženství. Tato společná politika, jejímž vrcholem se stala pout' k hrobu svatého Vojtěcha v Hnězdně, byla lutickým spolkem Jindřicha II. násilně ukončena.